

EUROPOS PARLAMENTAS

2009 - 2014

Plenarinio posėdžio dokumentas

A7-0380/2013

21.11.2013

PRANEŠIMAS

dėl tarptautinės bendruomenės pastangų Pietų Sudano valstybės vystymosi ir stiprinimo srityje
(2013/2090(INI))

Vystymosi komitetas

Pranešėja: Véronique De Keyser

TURINYS

Puslapis

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	3
AIŠKINAMOJI DALIS	18
UŽSIENIO REIKALŲ KOMITETO NUOMONĖ	23
MOTERŲ TEISIŲ IR LYČIŲ LYGYBĖS KOMITETO NUOMONĖ	28
GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI	32

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl tarptautinės bendruomenės pastangų Pietų Sudano valstybės vystymosi ir stiprinimo srityje (2013/2090(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo 2012 m. birželio 13 d. rezoliuciją dėl padėties Sudane ir Pietų Sudane¹,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. liepos 5 d. rezoliuciją dėl būsimos ES paramos besivystančių šalių biudžetams²,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. spalio 25 d. rezoliuciją dėl ketvirtojo aukšto lygio forumo paramos veiksmingumo klausimais³,
- atsižvelgdamas į savo 2008 m. gruodžio 18 d. rezoliuciją dėl perspektyvų atkuriant taiką ir valstybę pasibaigus konfliktams⁴,
- atsižvelgdamas į Vystymosi komiteto 2011 m. liepos mėn. faktų nustatymo misijos į Pietų Sudaną ataskaitą,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos rinkimų stebėjimo misijos galutinį pranešimą dėl 2011 m. sausio 9–15 d. Pietų Sudane įvykusio referendumo⁵,
- atsižvelgdamas į 2000 m. birželio 23 d. Kotonu⁶ pasirašytą, 2005 m. birželio 25 d. Liuksemburge⁷ pirmą kartą iš dalies pakeistą ir 2010 m. birželio 22 d. Uagadugu⁸ antrą kartą iš dalies pakeistą Afrikos, Karibų bei Ramiojo vandenyno valstybių grupės (AKR) narių ir Europos Sąjungos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimą,
- atsižvelgdamas į 2012 m. gegužės mėn. Horsense (Danija) paskelbtą AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos pirmininkų deklaraciją dėl padėties Sudane ir Pietų Sudane⁹,
- atsižvelgdamas į 2011 m. liepos 9 d. ES ir jos valstybių narių pareiškimą dėl Pietų Sudano Respublikos nepriklausomybės¹⁰,

¹ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0248.

² OL C 33 E, 2013 2 5, p. 38.

³ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0460.

⁴ OL C 45 E, 2010 2 23, p. 74.

⁵ http://eeas.europa.eu/eueom/pdf/missions/final-report-eueom-referendum-south-sudan-2011_en.pdf.

⁶ OL L 317, 2000 12 15, p. 3.

⁷ OL L 209, 2005 8 11, p. 27.

⁸ OL L 287, 2010 11 4, p. 3.

⁹ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/2012_horsens/pdf/soudan_en.pdf.

¹⁰ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/123591.pdf.

- atsižvelgdamas į 2013 m. liepos 22 d. Tarybos išvadas dėl Sudano ir Pietų Sudano¹ ,
- atsižvelgdamas į 2012 m. liepos 5 d. Komisijos narės K. Georgievos pareiškimą dėl Sudano ir Pietų Sudano² ,
- atsižvelgdamas į Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos generalinio direktorato 2013 m. humanitarinės pagalbos įgyvendinimo planą Sudane ir Pietų Sudane ir į jo pakeitimą³ ,
- atsižvelgdamas į Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai Catherine Ashton atstovo pranešimus: 2013 m. birželio 18 d. dėl mirtino išpuolio prieš Jungtinių Tautų laikinųjų saugumo pajėgų Abjėjuje (angl. UNISFA) karių⁴ ; 2013 m. gegužės 1 d. dėl konflikto Sudano Pietų Kordofano ir Mėlynojo Nilo valstijose⁵ ir 2013 m. sausio 8 d. dėl pastarojo pilietinės visuomenės organizacijų uždarymo Sudane⁶ ,
- atsižvelgdamas į 2013 m. liepos 25 d. vietos lygmeniu ES delegacijos paskelbtą pareiškimą po to, kai Pietų Sudano Respublikos prezidentas atleido visus vyriausybės narius⁷,
- atsižvelgdamas į 2010 m. balandžio 10 d. Dilio deklaraciją dėl taikos kūrimo ir valstybės stiprinimo⁸,
- atsižvelgdamas į susitarimą dėl bendradarbiavimo su nestabiliomis valstybėmis, pristatytą per 2011 m. gruodžio mėn. Pusane vykusį ketvirtąjį aukšto lygio forumą paramos veiksmingumo klausimais⁹,
- atsižvelgdamas į 2011 m. EBPO pranešimą „Tarptautiniai veiksmai nestabiliuose valstybėse. Pietų Sudano Respublika“¹⁰,
- atsižvelgdamas į 2011 m. pasaulio vystymosi ataskaitą „Konfliktai, saugumas ir vystymasis“¹¹,
- atsižvelgdamas į 2013 m. liepos 31 d. paskelbtą Afrikos Sąjungos aukšto lygio įgyvendinimo komisijos Sudane ir Pietų Sudane pranešimą¹²,

¹ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/138254.pdf.

² http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-12-524_en.htm.

³ http://ec.europa.eu/echo/files/funding/decisions/2013/HIPs/Sudan-SouthSudan_en.pdf.

⁴ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/137507.pdf.

⁵ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/136969.pdf.

⁶ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/134590.pdf.

⁷ http://eeas.europa.eu/statements/local/local_statement_south_sudan_24072013_en.pdf.

⁸ http://timor-leste.gov.tl/wp-content/uploads/2010/04/Dili_Declaration_FINAL_12.04.20101.pdf.

⁹ <http://www.oecd.org/dac/effectiveness/Final%20file.pdf>, 39 psl.

¹⁰ <http://www.oecd.org/countries/southsudan/48697972.pdf>.

¹¹ http://wdronline.worldbank.org/worldbank/a/c.html/world_development_report_2011/abstract/WB.978-0-8213-8439-8.abstract.

¹² <http://appablog.wordpress.com/2013/07/31/report-of-the-african-union-high-level-implementation-panel-for-sudan-and-south-sudan/>.

- atsižvelgdamas į 2013 m. kovo 8 d. JT Generalinio Sekretoriaus atstovo pranešimą dėl saugios demilitarizuotos pasienio zonos tarp Sudano ir Pietų Sudano sukūrimo ir bendrojo sienų tikrinimo ir stebėjimo mechanizmo aktyvavimo¹,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 27 d. Jungtinių Tautų Žmogaus teisių tarybos priimtą rezoliuciją „Pietų Sudanui skirta techninė pagalba ir parama šalies gebėjimams stiprinti žmogaus teisių srityje“ (A/HRC/21/L.7/Rev.1),
 - atsižvelgdamas į 2011 m. birželio 28 d. pasirašytą bendrąjį susitarimą dėl politinių ir saugumo priemonių Mėlynojo Nilo ir Pietų Kordofano valstijose²,
 - atsižvelgdamas į Vyriausiojo žmogaus teisių komisaro pranešimų Žmogaus teisių tarybai, pristatytų per jos 21-ąją ir 23-iąją sesijas, išvadas³,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. rugsėjo 27 d. Adis Abeboje pasirašytus Sudano Respublikos ir Pietų Sudano Respublikos susitarimus⁴,
 - atsižvelgdamas į 2013 m. organizacijos „Amnesty International“ pranešimą dėl žmogaus teisių padėties Pietų Sudane⁵,
 - atsižvelgdamas į organizacijos „Human Rights Watch“ pranešimą („Šis senis gali mus pamaitinti, tu už jo ištekėsi“ (angl. „This old man can feed us, you will marry him“)⁶,
 - atsižvelgdamas į 1948 m. Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Vystymosi komiteto pranešimą ir Užsienio reikalų komiteto ir Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomones (A7-0380/2013),
- A. kadangi JT Saugumo Tarybos rezoliucijoje Nr. 1996 (2011 m.) palankiai įvertinta 2011 m. liepos 9 d. paskelbta Pietų Sudano Respublikos nepriklausomybė ir kadangi 2011 m. liepos 14 d. Jungtinių Tautų Generalinė Asamblėja balsuodama oficialiai pripažino Pietų Sudaną organizacijos nare (A/RES/65/308);
- B. kadangi problemas, kylančias nuo Sahelio iki Somalio pusiasalio besidriekiančioje nesaugumu, nepakankamu išsivystymu ir prastu valdymu pasižyminčioje teritorijoje, galima spręsti tik laikantis visapusiško požiūrio;
- C. kadangi nauja Pietų Sudano valstybė taip pat yra viena iš skurdžiausių valstybių pasaulyje, kurios 50 proc. gyventojų gyvena žemiau skurdo ribos, ir kadangi ši nauja

¹ <http://www.un.org/sg/statements/index.asp?nid=6644>.

² http://www.sudantribune.com/IMG/pdf/Two_Areas_Agreement.pdf.

³ http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session21/A-HRC-21-34_en.pdf,
http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session21/A.HRC.21.62_en.pdf,
http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/HRCouncil/RegularSession/Session23/A-HRC-23-31_en.pdf.

⁴ <http://www.rssnegotiationteam.org/historic-september-27-peace-agreements.html>.

⁵ <http://www.amnesty.org/en/region/south-sudan/report-2013>.

⁶ <http://www.hrw.org/reports/2013/03/07/old-man-can-feed-us-you-will-marry-him-0>.

valstybė, susikūrusi ant karo pamatų ir esanti nestabiliame regione, gali patirti nesėkmę, jeigu tarptautinė bendruomenė ir vietos veikėjai nebendradarbiaus, kad įgyvendintų bendrą strategiją ir padėtų jai tapti demokratine ir išskirtine valstybe;

- D. kadangi vykdant saugumo sektoriaus reformą (SSR) imtasi atitinkamų priemonių, pvz., įsteigtos Pietų Sudano nacionalinė policijos tarnyba (angl. SSNPS), Nacionalinė saugumo ir nusiginklavimo taryba (angl. NSDC) ir Demobilizacijos ir reintegracijos taryba (angl. DRC);
- E. kadangi naujosios Pietų Sudano valstybės gerovė ir gyvybingumas nemažai priklauso nuo konstruktyvių ir taikių santykių su visomis kaimyninėmis valstybėmis, pirmiausia su Sudano Respublika, ir nuo šių dviejų valstybių gebėjimo išspręsti nesutarimus, sutarti dėl perspektyvių sprendimų bei juos įgyvendinti, ypač dėl pasienio konfliktų, pajamų iš naftos, galutinio Abjėjaus statuso, valstybės skolos ir pilietybės;
- F. kadangi valstybei sukurti ir nestabilumui įveikti būtinas ilgalaikis požiūris ir tvirtas, prognozuojamas bei stabilus dalyvavimas tarptautinėje bendruomenėje;
- G. kadangi, nors naujoji valstybė susiduria su daugybe rimtų problemų, po 2005 m. įsigaliojusio visuotinio taikos susitarimo Pietų Sudanas, atsižvelgiant į pagrindinius plėtros rodiklius, padarė didelę pažangą, įskaitant šešis kartus padidėjusį vaikų skaičių pradinėse mokyklose, 25 proc. sumažėjusį naujagimių mirtingumą ir pagrindinių valstybės institucijų įsteigimą federaliniu bei valstybės lygmenimis;
- H. kadangi vaikai pirmiausia kenčia dėl nesaugumo ir konfliktų Pietų Sudane; kadangi nuo seksualinio smurto kenčia vaikai ir moterys, be to, vaikai verčiami dalyvauti ginkluotų grupuočių veikloje;
- I. kadangi, kai į konfliktų sprendimo ir politinių sprendimų priėmimo procesus įtraukiama daugiau moterų, apimama daugiau sričių, kuriose vykdomos demokratines reformos;
- J. kadangi Pietų Sudanas labai priklauso nuo naftos gavybos, kuri sudaro apie 88 proc. valstybės pajamų, ir šiuo metu visiškai priklauso nuo Sudano Respublikos eksporto; kadangi dėl šios didelės priklausomybės ne tik esama pavojaus šalies ekonomikai, bet ir tai naudojama kaip spaudimo priemonė šiai naujai valstybei ir todėl kyla papildoma įtampa ir netgi konfliktai, būtent su Sudanu, arba etniniai konfliktai (kaip jau teko matyti per pastaruosius dvejus metus); kadangi Pietų Sudanas, norėdamas iširti galimybę nutiesti du naujus vamzdynus, kurie sujungtų jos naftos telkinius su Adeno įlanka ir Indijos vandenynu, sudarė susitarimus su kaimyninėmis valstybėmis Kenija, Etiopija ir Džibučiu;
- K. kadangi Pietų Sudano vyriausybė daugiau nei metams nutraukė naftos produktų gamybą ir uždarė naftotiekus į Sudaną, o tai reiškia, kad Pietų Sudanas neteko vieno iš savo pagrindinių pajamų šaltinių, todėl šalis patyrė didelę finansų krizę, po kurios prasidėjo ir iki šiol tęsiasi griežto taupymo laikotarpis;
- L. kadangi 2013 m. išteklių valdymo indekse (angl. Resource Governance Index) patvirtinta, kas esama plačių užmojų teisinės sistemos skaidriam naftos sektoriaus valdymui skatinti, bet dėl valdžios institucijų nesugebėjimo skelbti informaciją apie šį sektorių ir pradėti

taikyti tinkamas stebėsenos ir audito priemonės Pietų Sudanas užima 50 vietą iš 58 valstybių;

- M. kadangi tarptautinė bendruomenė Pietų Sudano nepriklausomybei ir gyvybingumui, taip pat jo ekonominei ir socialinei plėtrai suteikė svarbią politinę ir materialinę paramą ir kadangi ES atliko labai teigiamą vaidmenį šiuo požiūriu; kadangi ES ir jos valstybės narės Pietų Sudano nepriklausomybės proga pasižadėjo plėtoti glaudžią ir ilgalaikę partnerystę su Pietų Sudano Respublika ir jos žmonėmis;
- N. kadangi 2011 m. gegužės 23 d. Taryba patvirtino Pietų Sudanui skirtą 200 mln. EUR finansinį paketą, iš kurio būtų finansuojamas ES indėlis į Pietų Sudano 2011–2013 m. bendrą šalies strategijos dokumentą (atsako strategiją);
- O. kadangi tarptautinė bendruomenė ir tarptautinės humanitarinės organizacijos labai aktyviai reagavo į poreikį palengvinti šio regiono žmonių kančias, nors patekti į kai kuriuos regionus jiems draudė sukilėlių grupės ir Sudano vyriausybė, ir kadangi ES skyrė ir toliau skiria daug humanitarinės pagalbos, kuri vien 2012 m. sudarė 110 mln. EUR;
- P. kadangi Pietų Sudano valstybės ilgalaikio vystymosi ir stiprinimo perspektyvos ir Somalio pusiasalio regionų tarpusavio priklausomumas yra neatskiriama susiję, ypač sprendžiant su saugumu susijusius klausimus kaimyniniame Sudane (įskaitant Darfūro, Kurdofo ir Mėlynojo Nilo regionus) ir investuojant į ekonominę integraciją su kitais regioniniais partneriais;
- Q. kadangi Pietų Sudanas yra viena iš pirmųjų valstybių, kurioje, 2011 m. gruodžio mėn. pasirašius bendrą ES šalies strategijos dokumentą, praktiškai įgyvendinta bendra Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT), Komisijos ir ES valstybių narių su Pietų Sudano vystymosi planu suderinta programa, kurią sudaro 830 mln. EUR paramos vystymuisi;
- R. kadangi Pietų Sudanas dar neprisijungė prie Kotonu susitarimo, nes Pietų Sudano vyriausybė pareiškė nerimą dėl galimų šio susitarimo padarinių jos santykiams su Sudano Respublika; kadangi prisijungimas prie Kotonu susitarimo neįpareigotų Pietų Sudano iškart prisijungti prie Romos statuto; kadangi nenoras prisijungti prie Kotonu susitarimo sukelia problemų pagal 11-ąją Europos plėtros fondą planuojant ES pagalbą nuo 2014 m., o dėl to Pietų Sudanas galėtų patirti nuostolių ne tik nacionalinių asignavimų požiūriu, bet ir negaudamas regioninių fondų bei didelės dalies Europos investicijų banko (EIB) lėšų, kurios padėtų pagerinti šalies infrastruktūrą ir regiono ekonominę integraciją; kadangi ratifikuodamas Kotonu susitarimą Pietų Sudanas taip pat galėtų padidinti savo gebėjimus pritraukti Europos privačiojo sektoriaus investicijų; kadangi papildomos finansinės priemonės, kuriomis Pietų Sudanas galėtų naudotis prisijungęs prie Kotonu susitarimo, taip pat padėtų įgyvendinti Adis Abebos susitarimą;
- S. kadangi 2010 m. rugpjūčio mėn. Taryba paskyrė D. Rosalind Marsden Europos Sąjungos specialiąja įgaliotine Sudane, o vėliau sustiprino ir išplėtė jos įgaliojimus, tačiau 2013 m. birželio mėn., nepaisydama jos puikaus darbo ir svarbaus vaidmens panaudojant įvairias ES priemones bei įtaką šiam regionui, jos įgaliojimus sutiko pratęsti tik keturiems mėnesiams – iki 2013 m. spalio 31 d., kad įtrauktų tuos įgaliojimus į Europos Sąjungos specialiojo įgaliotinio Somalio pusiasalyje įgaliojimus; kadangi nepaskyrusi ES specialiojo įgaliotinio Sudane ir (arba) Pietų Sudane, ES liks tarptautinių derybų ir

pastangų nuošalyje;

- T. kadangi Europos Sąjungos suteikė pagalbą aukšto lygio Afrikos Sąjungos komisijai, kurios pirmininkas yra buvęs Pietų Afrikos prezidentas Thabo Mbeki, taip pat JT misijoms, būtent Jungtinių Tautų misijai Sudane (UNMIS), Jungtinių Tautų misijai Pietų Sudano Respublikoje (UNMISS), bendrai Jungtinių Tautų ir Afrikos Sąjungos misijai Darfūre (UNAMID) ir Jungtinių Tautų laikinosioms saugumo pajėgoms Abjėjuje (UNISFA);
- U. kadangi G7+ valstybių grupė (įskaitant Pietų Sudaną) suformulavo Naują susitarimą dėl bendradarbiavimo su nestabiliomis valstybėmis ir Tarptautinį dialogą dėl taikos ir valstybės kūrimo, kurį 2011 m. gruodžio mėn. Pusane vykusiame ketvirtajame aukšto lygio forume pagalbos veiksmingumo klausimais patvirtino ES ir dar 36 valstybės;
- V. kadangi 2013 m. balandžio mėn. Vašingtone vykusiame ekonominių partnerių forume paskelbtas naujas glaustas susitarimas, kuriame nustatomos bendrosios nuostatos dėl tolesnių tarptautinės bendruomenės įsipareigojimą teikti paramą vystymuisi Pietų Sudanui;
- W. kadangi išorinės valstybės kūrimo ir vystymo pastangos gali būti sėkmingos tik tuo atveju, jei Pietų Sudano vadovybė įsipareigos kurti atskaitingą, reaguojantį į poreikius ir įtraukų valdymą, sugebės tai daryti ir įveiks trumpalaikius arba klientelistinius interesus; kadangi Pietų Sudanas dar neįtrauktas į daugumą valdymo rodiklių ir dar turima labai mažai kiekybinių duomenų apie korupcijos mastą šalyje; kadangi tarptautinė bendruomenė – tiek privačiojo, tiek valstybinio sektoriaus – netoleruoja korupcijos, todėl reikia užtikrinti, kad pagalbos teikimas ar investicijos nelemtų arba neskatintų žalingos praktikos;
- X. kadangi nėra sukurta socialinės apsaugos tinklo ir labai trūksta galimybių gauti tokias paslaugas kaip sveikatos priežiūra, elektra ir vanduo; kadangi, tam tikrais vertinimais, tik trečdalis gyventojų turi prieigą prie švaraus vandens ir kadangi dėl prieigos prie vandens problemų tarp bendruomenių kyla konfliktų;
- Y. kadangi Pietų Sudano moterys ir merginos patiria didžiausią gimdyvių mirtingumo grėsmę pasaulyje, be to, viena iš septynių moterų Pietų Sudane miršta gimdydama arba ką tik pagimdžiusi¹; kadangi pagrindinės gimdyvių mirčių priežastys yra infekcijos ir (arba) nukraujavimas, be to, Pietų Sudane labai trūksta pagrindinės medicinos įrangos, kvalifikuotų slaugytojų ir akušerių;
- Z. kadangi apskaičiuota, kad 48 proc. 15–19 metų merginų Pietų Sudane yra verčiamos sudaryti santuoką, ir kadangi turimais duomenimis 12 metų mergaitės taip pat yra verčiamos sudaryti santuoką, o tai daro tiesioginę įtaką mergaičių priėmimui į mokyklas: pradinėse mokyklose mergaitės sudaro tik 39 proc., o vidurinėse – tik 30 proc. mokinių;
- AA. kadangi Pietų Sudane vyraujanti kraičio sistema yra grindžiama požiūriu, kad moteris yra tėvo arba vyro nuosavybė;

¹ Humanitarinės naujienos ir tyrimai, 2012 m. pranešimas „Moterų saugumas Pietų Sudane“.

- AB. kadangi smurtas šeimoje visame Pietų Sudane yra laikomas įtvirtinta socialine norma ir kadangi 82 proc. moterų ir 81 proc. vyrų mano, kad moterys turėtų taikstyti su smurtu šeimoje ir neviešinti šios savo šeimos problemos¹;
- AC. kadangi daugiau nei 80 proc. gyventojų yra neraštingi (daugiausia neraštingų moterų pasaulyje), o mergaitės sudaro tik 25 proc. mokyklą lankančių vaikų ir tai yra žemiausias moterų galimybių siekti išsilavinimo rodiklis pasaulyje; kadangi labai trūksta mokytojų;
- AD. kadangi labai trūksta mokytojų ir esama didelio profesines kvalifikacijas turinčių asmenų poreikio, taip pat reikia švietimo ir mokymo įstaigų, kurios rengtų kvalifikuotą darbo jėgą;
- AE. kadangi Pietų Sudane yra labai daug ariamos žemės, o tai reiškia, kad žemės ūkio sektorius gali teikti ne tik itin daug galimybių pelningos prekybos ir darbo vietų kūrimo vietas bendruomenei perspektyvų požiūriu, bet ir gali padėti sumažinti maisto trūkumą pačiame Pietų Sudane ir ilgainiui patenkinti kaimyninių šalių poreikius;
- AF. kadangi moterys atlieka itin svarbų vaidmenį mažinant maisto stygiaus ir prastos mitybos problemą ir jos gali prisidėti didinant žemės ūkio produktyvumą;
- AG. kadangi Pietų Sudane beveik nėra nuolatinės kelių, geležinkelių ar vidaus vandenų transporto infrastruktūros; kadangi būtina kurti šią infrastruktūrą, kad būtų paskatintas šalies ekonomikos augimas ir prekybos vystymasis ir būtų galima patekti į rinkas ir kurti darbo vietas;
- AH. kadangi apytikriai vertinama, kad Pietų Sudane yra keli milijonai per pilietinį karą paslėptų priešpėstinių minų ir nesprogusių sprogmenų;
- AI. kadangi vidaus saugumas vis dar yra viena iš svarbiausių Pietų Sudano problemų, nes keli mažo intensyvumo konfliktai sukelia sudėtingą humanitarinę padėtį; kadangi ne kartą pranešta apie Pietų Sudano saugumo pajėgų smurtą, įskaitant žudymus be teismo, prievartavimus ir kankinimus vykdant civilių asmenų nuginklavimo kampanijas; kadangi po 2005 m. pradėtos demobilizacijos, nusiginklavimo ir reintegracijos šios pastangos nedavė rezultatų ir kadangi nėra priimtinos pensijų sistemos veteranams;
- AJ. kadangi gyventojai susiduria su dideliu maisto stygiaus pavojumi – šiais metais nuo maisto stygiaus kenčia 4,1 mln. Pietų Sudano gyventojų; kadangi galimybės naudotis sveikatos priežiūros paslaugomis yra labai ribotos, trūksta medicinos personalo ir medžiagų, nepatenkinami gyventojų, perkeltų dėl konfliktų, humanitariniai poreikiai; kadangi vaikų iki 5 metų amžiaus ir motinų mirtingumas yra didžiausias pasaulyje;
- AK. kadangi 2013 m. organizacijos „Žurnalistai be sienų“ pasaulio spaudos laisvės indekse Pietų Sudanas nukrito 12 vietų – į 124-ąją iš 180 vertintų šalių;
- AL. kadangi ilgalaikis tvarus stabilumas Somalio pusiasalyje gali būti grindžiamas tik stipriomis institucijomis, tinkamą vaidmenį atliekančia ir nesuvaržyta pilietine visuomene, teisinės valstybės principais ir pagarba žmogaus teisėms, ypač saviraiškos

¹ „Conflict and Health“, 2013 m. kovo mėn.

laisvei, ir didelėmis ekonominėmis perspektyvomis visai visuomenei; kadangi Sudanui atsiskyrus nuo Pietų Sudano gaunama pranešimų apie religinių konfliktų atvejus; kadangi į daugiausia krikščionišką Pietų Sudaną plūsta pabėgėliai iš Sudano; kadangi, remiantis 2013 m. birželio mėn. duomenimis, Pietų Sudane yra 263 tūkst. pabėgėlių iš Sudano¹;

- AM. kadangi žurnalistams dažnai grasinama, jie suimami ir įkalinami nepateikus kaltinimų; kadangi pranešama, kad saugumo pajėgos puldinėja ir neteisėtai sulaiko žurnalistus; kadangi Pietų Sudano valdžios institucijos nesugebėjo greitai, veiksmingai ir nešališkai iširti žurnalistų užpuolimų arba tokių bylų kaip vyriausybės kritiko ir žurnalisto Isaiah Abrahamo nužudymas;
- AN. kadangi dėl silpnos teisingumo sistemos daugėja sunkių žmogaus teisių pažeidimų; kadangi akivaizdu, kad į teisininko profesijos mokymą reikia įtraukti specialią žmogaus teisių sritį; kadangi siekiant spręsti nebaudžiamumo problemą būtina plėsti žinias apie pagrindines žmogaus teisių priemones, kad jos būtų dažniau taikomos; kadangi baudžiamosios teisenos sistemoje beveik visiškai neteikiama teisinė pagalba;
- AO. kadangi oficiali Pietų Sudano kalba yra anglų, tačiau Pietų Sudano gyventojai, kurių dauguma yra neraštingi, ja nekalba; kadangi anglų kalba vyrauja valstybės tarnyboje, teisės sistemoje, privačiose įmonėse ir didžiausiose šalies žiniasklaidos priemonėse; kadangi Pietų Sudane įvairios jį sudarančios etninės grupės iš viso kalba daugiau nei 60 kalbų ir dialektų; kadangi kalba yra esminis nacionalinės sanglaudos veiksnys, todėl svarbu taikyti tinkamą kalbos politiką;
- AP. kadangi Pietų Sudanas vis dar taiko mirties bausmę, nebent šalies konstitucija šiuo požiūriu būtų iš dalies pakeista;
- AQ. kadangi labai paplitusios vaikų santuokos (beveik pusė visų Pietų Sudano 15–19 metų mergaičių yra ištekęjusios) sukuria aplinką, kurioje didėja mergaičių pažeidžiamumas dėl fizinio, seksualinio, psichologinio ir ekonominio išnaudojimo;
- AR. kadangi lygiateisiškas moterų dalyvavimas viešojoje erdvėje yra konstitucinė teisė, remiama privaloma 25 proc. kvota; kadangi, nors Pietų Sudano vyriausybė įsipareigojo didinti moterų dalyvavimą viešajame sektoriuje, šiuo klausimu padaryta mažai pažangos; kadangi Pietų Sudano moterims veiksmingai dalyvaujant taikdarystės, valdymo ir ekonominio vystymosi veikloje gali būti lengviau įtvirtinti taiką ir saugumą šalyje;
1. palankiai vertina naujausius požymius, rodančius, kad sumažėjo įtampa tarp Pietų Sudano ir Sudano Respublikos vyriausybių, tai buvo matyti per 2013 m. rugsėjo mėn. pradžioje vykusį Pietų Sudano prezidento vizitą į Sudano Respubliką ir iš abiejų šalių ta proga padarytų geros valios pareiškimų; pabrėžia, kad abiejų valstybių ekonominis ir socialinis vystymasis daugiausia priklauso nuo taikų ir bendradarbiavimo grindžiamų šių dviejų šalių santykių;
 2. ragina abiejų šalių vyriausybes ir tarptautinę bendruomenę tęsti ir stiprinti pastangas, siekiant išspręsti pasibaigus 2005 m. visuotinio taikos susitarimo galiojimui ir po 2011 m.

¹ JT Pabėgėlių agentūros pranešimas „Pietų Sudanui skirtos bendrų prašymų priemonės 2013 m. vidurio peržiūra“ (angl. CAP for South Sudan, Mid-Year Review 2013).

- liepos mėn. Pietų Sudano nepriklausomybės paskelbimo likusias problemas, kurios vis dar trukdo geriems kaimyniniams santykiams, ir susilaikyti nuo bet kokių grasinimų ir karinės jėgos naudojimo bei neteisėtų karinių pajėgų rėmimo šiame regione;
3. primygtinai ragina Pietų Sudano valdžios institucijas vykdyti Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijos Nr. 2109 reikalavimus, laikytis teisinės valstybės principų, vykdyti pareigą apsaugoti civilius gyventojus ir gerbti pagrindines savo piliečių teises; be to, ragina Pietų Sudano valdžios institucijas dėti daugiau pastangų siekiant išspręsti masinių galvijų vagysčių panaudojant smurtą, tradiciškai vykdomų šalies kaimo regionuose, problemą;
 4. atkreipia dėmesį į Chartumo ir Džubos vyriausybėms pateiktą Afrikos Sąjungos rekomendaciją 2013 m. spalio mėn. surengti referendumą dėl ginčijamo Abjėjaus regiono; ragina Pietų Sudano valdžios institucijas sudaryti sąlygas referendume dalyvauti miserijų klajokliams, nes Chartumas prieštarauja tam, kad referendumas būtų surengtas nedalyvaujant šiems klajokliams; palankiai vertina Pietų Sudano valdžios institucijų deklaraciją, kurioje teigiama, kad miserijai visada galėjo laisvai naudotis vandeniu ir ganyklomis Abjėjaus regione ir kad jie ateityje toliau naudosis šia teise; pažymi, kad bet koku atveju griežtai vadovausis susitikimo, kurį rugsėjo 23 d. Niujorke šiuo konkrečiu klausimu surengė penkiolika Afrikos Sąjungos valstybių vadovų, rezultatais;
 5. siūlo Sudano ir Pietų Sudano vyriausybėms apsvarstyti galimybę kraštutiniu atveju kreiptis į Tarptautinį Teisingumo Teismą siekiant teisiškai ir taikiai sureguliuoti likusias su Sudano ir Pietų Sudano siena susijusias problemas;
 6. primygtinai ragina Sudano Respubliką ir Pietų Sudano Respubliką be išlygų laikytis 2012 m. rugsėjo mėn. Adis Abeboje pasirašytų susitarimų;
 7. pakartoja, kad remia Europos Sąjungos veiklą regione pagal Somalio pusiasaliui skirtą ES strateginę programą ir visapusišką požiūrį į Sudaną ir Pietų Sudaną; taip pat atkreipia dėmesį į panašias geografines sąlygas Sahelio regione ir jame kylančius tarpusavyje susijusius politinius, ekonominius ir socialinius iššūkius; todėl ragina Europos Sąjungą veiksmingiau koordinuoti savo strategijos įgyvendinimą platesnio regiono mastu, pirmiausia susiejant Somalio pusiasaliui skirtos ES strateginės programos ir ES strategijos saugumo ir vystymosi Sahelio regione srityje tikslus ir užmojus; ragina glaudžiai susieti su žmogaus teisėmis susijusius programos ir strategijos aspektus; taip pat ragina Europos Sąjungą sprendžiant labai svarbias šio regiono problemas palaikyti ryšį ne tik su Europos Sąjungos specialiuoju įgaliotiniu Somalio pusiasalyje, bet ir su ES specialiuoju įgaliotiniu Sahelyje bei specialiuoju įgaliotiniu žmogaus teisių klausimas, ir įsipareigoti pradėti visapusišką dialogą su regioniniais partneriais siekiant pagerinti bendradarbiavimą ir vystymąsi;
 8. pripažįsta ir visiškai palaiko gerą ES specialiosios įgaliotinės Sudane ir Pietų Sudane bei kitų ES partnerių tarnybų veiklą; ragina visas ES institucijas ir valstybes nares palaikyti ir (arba) užmegzti konstruktyvų dialogą su abejomis valstybėmis ir prisidėti kuriant tikrą išsamaus nacionalinio dialogo procesą siekiant ateities perspektyvų Sudano ir Pietų Sudano žmonėms;
 9. primygtinai ragina Sudano ir Pietų Sudano valdžios institucijas visapusiškai įgyvendinti

visuotinio taikos susitarimo nuostatas, pagal kurias abi valstybės raginamos išspręsti klausimus, susijusius su pasidalijimu valdžia, pilietybe, pajamomis iš naftos pramonės ir pasidalijimu skolomis; pabrėžia, kad, nepaisant svarbių Chartumo ir Džubos vyriausybių nuomonių skirtumų, ypač prieštaringu Abjėjaus referendumo, kuris turėjo būti surengtas 2013 m. spalio mėn., klausimu, pastebima teigiamų abiejų vyriausybių bendradarbiavimo ženklų, pavyzdžiui, iniciatyva, kuria siekiama nustatyti sienų kirtimo tvarką, – tai dalis parengiamųjų darbų norint sudaryti šių dviejų šalių tarpusavio prekybos susitarimus; teigiamai vertina Afrikos Sąjungos pažangą siekiant sutaukyti Sudano ir Pietų Sudano prezidentus ir paskatinti įgyvendinti bendradarbiavimo sutartis; ragina Sudaną ir Pietų Sudaną atnaujinti derybas dėl naftos tiekimo į šiaurinę dalį;

10. ragina Pietų Sudaną ir Sudaną kuo geriau naudotis turtais ir galimybėmis, kurias abiem šalims suteikia regione esantys naftos ištekliai, taip pat pasiekti susitarimą dėl neišspręsto abiejų šalių pereinamojo laikotarpio ekonominės tvarkos klausimu;
11. pabrėžia Sudano ir Pietų Sudano bendradarbiavimo susitarimo, taip pat ir sektorių susitarimų, pasirašytų 2012 rugpjūčio 27 d. Adis Abeboje, svarbą; tačiau išreiškia savo susirūpinimą dėl vienašališko Sudano vyriausybės pranešimo apie naftos eksporto iš Pietų Sudano nutraukimą ir visų sektorių susitarimų sustabdymą, kadangi tokie veiksmai pakenks abiejų šalių ekonomikai ir padidins įtampą regione; ragina abiejų šalių vyriausybes bendradarbiauti su Afrikos Sąjungos aukšto lygio įgyvendinimo grupe ir atnaujinti bendradarbiavimo susitarimo vykdymą, nutraukti paramą ginkluotoms sukilėlių grupuotėms, visapusiškai laikytis susitarimo dėl saugios demilitarizuotos pasienio zonos, kurią kontroliuoja sustiprintos JT laikinosios saugumo pajėgos Abjėje, ir pasirengti referendumui dėl Abjėjaus regiono būsimos statuso;
12. ragina visas Pietų Sudano gruputes ir partijas sukurti bendrą savo šalies ir jos taikaus, sėkmingo bei teisingo vystymosi viziją; siūlo Pietų Sudano vyriausybei apsvaistyti galimybę pradėti įtraukią diskusiją nacionaliniu mastu siekiant nutraukti etninius konfliktus ir siekti taikių santykių;
13. pabrėžia, kad svarbu įtikinti Pietų Sudano gyventojus, jog nauja demokratiška jų valstybė yra vertinga ir veiksminga, taip pat suformuoti stabilią vyriausybę, kuri nevykdytų savavališkų prezidento dekretų ir užtikrintų vykdomųjų, teisėkūros ir teisminių įgaliojimų atskyrimą, taip pat gerbtų žmogaus teises ir žiniasklaidos laisvę, užkirstų kelią korupcijai ir su ja kovotų, užtikrintų viešųjų paslaugų teikimą ir infrastruktūros kūrimą ne tik Džuboje, bet ir už jos ribų, kaimo vietovėse; apgailestauja dėl korupcijos poveikio šiai naujai valstybei ir ragina tarptautinę paramos teikėjų bendruomenę, įskaitant Europos Sąjungą, atidžiai įvertinti Pietų Sudano gebėjimą kovoti su minėtąja negerove; be to, ragina Pietų Sudaną dėti daugiau pastangų kovojant su korupcija, įskaitant prezidento S. Kiiri iniciatyvas, nukreiptas prieš vyresnius pareigūnus, kartu raginant vyriausybę siekti įgyvendinti vystymosi planą, taip pat įvairinti šalies ekonomiką ir taip mažinti jos priklausomybę nuo naftos eksporto;
14. primygtinai ragina Pietų Sudaną ratifikuoti ES ir AKR valstybių sudarytą Kotonu susitarimą, kad ES galėtų prisiimti ilgalaikius išpareigojimus dėl Pietų Sudano vystymosi, ir pabrėžia, kad Pietų Sudano prisijungimas prie šio susitarimo niekaip nepaveiktų susitaikymo ir konstruktyvių santykių su Pietų Sudano Respublika, kuri iš

tiesų, vertinant ilgalaikiu požiūriu, yra suinteresuota visų savo kaimynių klestėjimu;

15. ragina Pietų Sudaną kuo greičiau ratifikuoti tarptautinius susitarimus, pagal kuriuos ginamos žmogaus teisės;
16. ragina pagrindinius tarptautinius partnerius, ypač ES valstybes nares, Komisiją ir EIVT, išlaikyti savo įsipareigojimus visiems Pietų Sudano žmonėms dėl šalies vystymo, valstybės kūrimo ir žmonių saugumo; pabrėžia, kad, siekiant tvaraus valstybės kūrimo, taikos kūrimą, įskaitant su praeitimi susijusių klausimų sprendimo aspektą, reikia susieti su valstybės stiprinimo pastangomis; remia ES, pagrindinės partnerės pagal naująjį susitarimą, dalyvavimą talkinant vadovaujantis Valstybės kūrimo susitarimu;
17. ragina pagrindinius tarptautinius partnerius, ypač ES valstybes nares, Komisiją ir EIVT, išlaikyti savo įsipareigojimus visiems Pietų Sudano žmonėms dėl šalies vystymo, valstybės kūrimo ir žmonių saugumo; remia ES, pagrindinės partnerės pagal naująjį susitarimą, dalyvavimą talkinant vadovaujantis Valstybės kūrimo susitarimu;
18. pabrėžia Europos Sąjungos, dirbančios su daugiašaliais partneriais ir paramos teikėjais, svarbą remiant Pietų Sudaną, siekiantį demokratijos; todėl džiaugiasi Europos Sąjungos finansine pagalba (4,9 mln. JAV dolerių) Tarptautinei migracijos organizacijai, nes tai palengvins įvairių klanų ir genčių dialogą ir bendravimą sprendžiant klausimą, kaip pasidalyti menkus išteklius (vandenį, ganyklas) vis labiau didėjant smurtui tarp bendruomenių; palankiai vertina Jungtinių Tautų švietimo, mokslo ir kultūros organizacijos (UNESCO) darbą istorinių archyvų išsaugojimo srityje, nes jie yra svarbi Pietų Sudano tautos tapatybės formavimo priemonė; atsižvelgdamas į didėjantį tarptautinės bendruomenės susirūpinimą dėl cheminių ginklų, ragina Pietų Sudano vyriausybę kuo greičiau pasirašyti ir ratifikuoti Konvenciją dėl cheminio ginklo kūrimo, gamybos, kaupimo ir panaudojimo uždraudimo bei jo sunaikinimo, taip pat kitas ginkluotės kontrolės ir nusiginklavimo sutartis, įskaitant tas, kuriomis siekiama išspręsti neteisėtą ir nekontroliuojamą šaulių ir lengvųjų ginklų srautų problemą;
19. primena, kad teikiant bet kokios rūšies biudžeto paramą besivystančioms šalims būtinos tinkamos rizikos valdymo priemonės, kurios papildytų kitas pagalbos galimybes, ir visa tai turi būti paremta tinkama parlamentine nacionalinio šalies gavėjos biudžeto priežiūra, kitais atskaitomybės būdais ir piliečių dalyvavimu ir kad šias priemones turi užtikrinti ir remti tiek nacionalinės vyriausybės, tiek atitinkami pagalbos teikėjai;
20. ragina EIVT, ES specialiąją įgaliotinę Sudane ir Pietų Sudane ir Komisiją sustiprinti žinomumą apie itin teigiamą ES indėlį į Pietų Sudano taikos procesą, demokratines permainas ir ekonominį bei socialinį vystymąsi, taip pat padidinti šių procesų matomumą; yra susirūpinęs dėl to, kad ES specialiojo įgaliotinio Sudane ir Pietų Sudane įgaliojimų nutraukimas, kai dar ne visiškai įvykdyti keli įsipareigojimai, numatyti 2005 m. visuotiniame taikos susitarime ir 2012 m. rugsėjo mėn. Adis Abebos susitarime, gali dar labiau susilpninti šį matomumą ir sumažinti ES bei jos valstybių narių įtaką; ragina, užuot planavus įtraukti įgaliojimus dėl Sudano į jau ir taip per daug darbo turinčio specialiojo įgaliotinio Somalio pusiasalyje įgaliojimus, pratęsti specialiojo įgaliotinio įgaliojimus;
21. ragina reguliariai peržiūrėti ES Somalio pusiasaliui skirtą strateginę programą ir Sudanui ir Pietų Sudanui taikomą visapusišką požiūrį siekiant užtikrinti, kad politikos priemonės

- ir ištekliai būtų pritaikomi siekiant remti taikos procesą ir demokratijos kūrimą, įskaitant pasirengimą 2015 m. rinkimams; pažymi, kad ateityje ES specialiųjų įgaliotinių šiame regione įgaliojimai, įskaitant sprendimus sujungti postus, turėtų būti svarstomi atsižvelgiant į tokią persvarstytą politiką ir reaguojant į politines realijas regione;
22. palankiai vertina tai, kad nuo 2011 m., kai Pietų Sudanas tapo nepriklausomas, be humanitarinės pagalbos ES Pietų Sudano paramai vystymuisi skyrė 285 mln. EUR (neskaitant valstybių narių pagalbos);
 23. ragina valstybę netrukdyti NVO ir humanitarinėms organizacijoms pasiekti gyventojų, kurie gyvena konfliktų zonose; primena, kad tokios NVO ir humanitarinėms organizacijoms sudaromos kliūtys yra tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimas;
 24. remia ES paramos skyrimą Pietų Sudano žemės ūkiui, demokratiniam valdymui ir teisinei valstybei, švietimui ir sveikatos apsaugai; pažymi, kad nors įstatymai ir kiti teisės aktai parengti, juos įgyvendinti vėluojama; palankiai vertina Komisijos pastangas teikti paramą Pietų Sudano teisinės sistemos gebėjimams stiprinti, ypač teikiant techninę pagalbą teismams ir Aukščiausiajam Teismui; palankiai vertina ES paramą Pietų Sudano Nacionalinei Teisėkūros Asamblėjai;
 25. primygtinai ragina Komisiją, valstybes nares ir Pietų Sudano valdžios institucijas bendradarbiauti su bendruomenėmis ir moterų organizacijomis siekiant užtikrinti ir skatinti galimybes mokytis, seksualines ir reprodukcinės teises ir sveikatos priežiūros paslaugas merginoms bei moterims, taip pat suteikti joms galimybę naudotis kontracepcijos priemonėmis, atlikti ŽIV/AIDS testus ir naudotis gydymo paslaugomis;
 26. ragina nuolat stebėti ir vertinti ES finansuojamus projektus, taip pat ir pažangos lyčių lygybės srityje požiūriu, taip pat ragina informuoti Europos Parlamentą apie rezultatus;
 27. ragina atsižvelgti į vietos bendruomenių, visų pirma moterų, nuomonę, kad būtų galima nustatyti aiškesnius projektų tikslus ir kad šie tikslai būtų geriau pritaikyti prie vietos aplinkybių ir pokyčių;
 28. ragina tarptautinę bendruomenę, ypač ES ir valstybes nares, vykdant išorės veiksmus ir bendradarbiaujant su vietos partneriais ir NVO, daugiau dėmesio skirti pradiniam mergaičių išsilavinimui ir kovai su suaugusiųjų neraštingumu, nes tai trukdo Pietų Sudanui kurti svarbų žmogiškąjį kapitalą, kuris jam būtinas vystymuisi ir demokratinės valstybės stiprinimui užtikrinti;
 29. rekomenduoja kuo greičiau sukurti švietimo sistemą, kurioje būtų rengiami kvalifikuoti darbuotojai, kad būtų galima kurti ir prižiūrėti Pietų Sudano infrastruktūrą, pavyzdžiui, kelius, būstus, vandens valymo sistemą, nuotekų valymo įrenginius, elektros, kompiuterinius, telefono ryšio tinklus ir kt.;
 30. palankiai vertina ES paramą Afrikos Sąjungos aukšto lygio įgyvendinimo komisijai Sudane ir Pietų Sudane ir kartu ragina persvarstyti šios komisijos veiklą siekiant įvertinti jos veiksmingumą; apgailestauja, kad ES parama ne visada visiškai matoma;
 31. pabrėžia, kad būtina remti priemones, kuriomis būtų galima užtikrinti deramą ir skaidrų

pajamų iš naftos paskirstymą ir valdymą; ragina Pietų Sudano valdžios institucijas ir Nacionalinę Teisėkūros Asamblėją, taip pat tarptautinius partnerius ir Pietų Sudane veikiančias įmones prisidėti prie didesnio skaidrumo gaunant ir panaudojant šias pajamas; palankiai vertina neseniai Nacionalinėje Teisėkūros Asamblėjoje priimtą Iš naftos gautų pajamų valdymo įstatymą; ragina Prezidentą skubiai patvirtinti įstatymą ir sparčiai įgyvendinti visas šio teisės akto sąlygas;

32. pabrėžia, kad būtinos tvarios ir didelės investicijos į infrastruktūrą, pagrindinių paslaugų teikimą ir žemės ūkio plėtrą Pietų Sudane; primygtinai reikalauja, kad pagrindinis žemės ūkio sektoriaus vystymosi tikslas būtų užtikrinti gyventojų aprūpinimo maistu saugumą ir įvairinti šalies ekonomiką, nes jam gali kilti pavojus pagal koncesijos sutartis perduodant derlingą žemę privačioms užsienio bendrovėms siekiant išgauti ir eksportuoti didelį produkcijos kiekį; šiuo požiūriu atkreipia dėmesį į tai, kad svarbus teisinis žemės naudojimo pagrindas, kuriam Pietų Sudane skiriama mažai dėmesio, ir dėl to kilo ginčų dėl žemės, kurie yra viena iš pagrindinių šalies konfliktų priežasčių; ragina ES remti žemėvaldos pastangas ir didinti šalies žemės valdų saugumą, kartu atsižvelgiant į neoficialius vietos ginčų sprendimo susitarimus ir valdų pripažinimą pagal paprotinę teisę;
33. ragina Pietų Sudano vyriausybę skatinti ekonomikos įvairinimą ir mažinti priklausomybę nuo angliavandenilių; ragina Pietų Sudaną išplėsti vietos maisto produktų gamybos sektorių, remti eksportuojamos produkcijos gamybos pramonės šakas ir plėtoti transporto infrastruktūrą siekiant palengvinti patekimą į rinkas;
34. atkreipia dėmesį į tai, kad moterys galėtų prisidėti prie žemės ūkio ir kaimo ekonomikos vystymo; ragina Pietų Sudaną imtis priemonių, kuriomis moterys būtų skatinamos dalyvauti šioje ekonominėje veikloje;
35. pabrėžia, kad reikia plėtoti ir tobulinti infrastruktūras, kad gyventojai visoje šalyje galėtų gauti geriamojo vandens ir būtų pagerintas vandens tiekimas; rekomenduoja stiprinti būsimas investicijas vandens energijos srityje;
36. pabrėžia, kad, norint užtikrinti visų Pietų Sudano žmonių saugumą, reikalingos atnaujintos Pietų Sudano vyriausybės ir jos tarptautinių partnerių pastangos vykdyti ginkluotų grupuočių nusiginklavimą, demobilizavimą ir reintegraciją, vykdyti platesnę saugumo sektoriaus reformą, kuria būtų sumažintas nuolatinės armijos dydis ir būtų padidintas jos profesionalumas, be išlygų būtų gerbiamas civilinis valdymas ir pavaldumo hierarchija, taip pat kad ginkluotosiose pajėgose būtų labiau gerbiamos žmogaus teisės; pabrėžia, kad reikia konstruktyviai ir dažnai įtraukti Pietų Sudano pilietinę visuomenę ir moterų asociacijas į nesaugumo problemų sprendimo ir pagarbos žmogaus teisėms, įskaitant moterų teises, skatinimo veiklą;
37. yra labai susirūpinęs dėl to, kad didžioji dauguma per ginkluotus konfliktus Pietų Sudane šalies viduje perkeltų asmenų ir pabėgėlių yra moterys ir vaikai; ragina veiksmingai stebėti žmogaus teises, įskaitant bet kokią seksualinį ir su lytimi susijusį smurtą arba pažeidimus ir vaikų išnaudojimą; ragina visas konflikto šalis panaikinti kaltininkų nebaudžiamumą;
38. primygtinai ragina Pietų Sudano vyriausybę užtikrinti lyčių lygybę ir galimybes moterims

naudotis savo teisėmis ir laisvėmis nepatiriant diskriminacijos jokių pagrindų, pvz., dėl lyties, rasės, religinių ar kultūrinių įsitikinimų, nacionalinės ar socialinės kilmės;

39. ragina Pietų Sudano valdžios institucijas priimti šeimos įstatymą, pagal kurį būtų nustatomas minimalus santuokinis amžius, ir vaikų globos sąlygos, taip pat įstatymą, kuriuo būtų kovojama su smurtu dėl lyties, visų pirma pagal kurį žalinga tradicinė praktika, pavyzdžiui, moterų lytinių organų žalojimas, laikoma nusikaltimu;
40. ragina Pietų Sudano vyriausybę ratifikuoti Konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims ir JT Vaiko teisių konvenciją;
41. ragina Pietų Sudano vyriausybę toliau visapusiškai bendradarbiauti su Jungtinių Tautų misija Pietų Sudano Respublikoje (UNMISS) ir padėti JT vykdyti savo įgaliojimus, ypač ginant civilius gyventojus; primygtinai ragina JT valstybes nares laikytis savo įsipareigojimų Jungtinių Tautų misijai Pietų Sudane, jei reikia, savo įgaliojimus iš tiesų pritaikant prie esamų aplinkybių ir atsižvelgiant į per ateinančius metus didėsią Pietų Sudano valdžios institucijų gebėjimą užtikrinti žmonių saugumą;
42. stebisi tuo, kad Jungtinės Tautos, neatsižvelgdamos į ES įnašą į JTO biudžetą, nesuteikia Sąjungai specialaus statuso per rinkimų stebėjimo misijas, nes toks statusas užtikrintų rinkimų stebėtojų apaugą ir jų veikla būtų vykdoma tinkamai (t. y. jiems būtų suteikiamas saugus būstas ir galimybės naudotis sveikatos priežiūros paslaugomis);
43. pabrėžia, kad svarbu pereinamojo laikotarpio konstituciją pakeisti nuolatine konstitucija, kuri būtų pagrįsta konsultacijomis su visuomene ir jos palaikymu; nerimauja dėl to, kad Pietų Sudano vyriausybei trūksta politinės valios; griežtai primena vyriausybei prezidento dekretu priimtus įsipareigojimus surengti konstitucinę peržiūrą ir ragina vyriausybę juos įvykdyti iki 2015 m. rinkimų; ragina Europos Sąjungą ir jos valstybes nares teikti pagalbą vietoje kuriamos ir vietoje inicijuojamos konstitucijos kūrimo procesui, kuriame turi dalyvauti visos visuomenės grupės, įskaitant moteris ir pakraščio regionų gyventojus, ir jį remti; ragina Europos Sąjungos delegaciją Džuboje, atsižvelgiant į 2015 m. vyksiančius prezidento rinkimus, stebėti, kad būtų įgyvendintos priemonės, numatytos 2011 m. Sąjungos rinkimų stebėjimo misijos ataskaitoje;
44. palankiai vertina Pietų Sudano prezidento įsipareigojimą siekti tikslo, kad jo kabinetui atstovautų ne mažiau kaip 25 proc. moterų, ir ragina jį didinti moterų dalyvavimą dabartiniame konstituciniame procese; primena, kad moteris atlieka pagrindinį vaidmenį konfliktų sprendimo, taikos kūrimo procesuose ir stabilios valstybės kūrime; taigi ragina Pietų Sudano valdžios institucijas užtikrinti, kad moteris būtų visapusiškai įtrauktos į taikos su Sudanu proceso įgyvendinimą; ragina tarptautinę bendruomenę ir toliau remti moterų dalyvavimą viešajame gyvenime visais lygmenimis;
45. primygtinai ragina Pietų Sudano vyriausybę sustiprinti pastangas siekiant parengti pereinamojo laikotarpio veiksmų planą, kol, 2015 m. surengus demokratinius, laisvus, sąžiningus ir skaidrius rinkimus, visoje šalyje bus visiškai atkurta konstitucinė tvarka ir teisinė valstybė; ragina ES ir jos tarptautinius partnerius padidinti savo paramą būsiamiems rinkimams;
46. pažymi, kad nuo 2005 m. visuotinio taikos susitarimo stengiamasi stiprinti kovą su

korupcija, bet Pietų Sudano kovos su korupcija sistema vis dar tebėra ankstyvame vystymosi etape; taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad, nors teisinių priemonių yra, dėl gebėjimų, išteklių ir politinės valios stokos gali būti sunku jas taikyti; ragina Pietų Sudaną ratifikuoti tarptautines kovos su korupcija konvencijas ir kviečia Pietų Sudano valdžios institucijas parengti ir įgyvendinti integruotą kovos su korupcija strategiją; pabrėžia, kad tarptautinė bendruomenė ir ES turėtų remti Pietų Sudano šios srities pastangas, visų pirma didindamos paramą gebėjimų stiprinimui;

47. primygtinai ragina Pietų Sudano vyriausybę priimti žiniasklaidos įstatymus, kuriais būtų ginama žiniasklaidos laisvė ir užtikrinama, kad žiniasklaida galėtų vykdyti savo informavimo funkciją;
48. ragina Pietų Sudano nacionalinio saugumo tarnybą laikytis Pietų Sudano konstitucijos, kurioje reikalaujama, kad valdžia užtikrintų spaudos laisvę, ir baigti kovotojų už žmogaus teises bei žurnalistų persekiojimą, taip pat neteisėtą jų kalinimą bei cenzūrą;
49. primygtinai ragina Pietų Sudano valdžios institucijas greitai, veiksmingai ir nešališkai ištirti visus įtariamus grasinimus kovotojams už žmogaus teises bei žurnalistams ir jų užpuolimus ir pagal tarptautines normas visus už tai atsakingus asmenis patraukti atsakomybėn; palankiai vertina naujausius valdžios institucijų veiksmus siekiant ištirti ginkluotųjų pajėgų vykdytus civilių gyventojų žudymus ir įtariamus žmogaus teisių pažeidimus;
50. primygtinai ragina Pietų Sudano vyriausybę padaryti viską, kas jos galioje, kad nebebūtų neteisminio mirties bausmės vykdymo, ir nustatyti bei perduoti teismui saugumo pareigūnus, kaltinamus žurnalisto Isaiah Abrahamo nužudymu;
51. primygtinai ragina Pietų Sudano valdžios institucijas stiprinti kovą su nebaudžiamumu ir suteikti teisingumo ir teisėsaugos bendruomenei priemones, skirtas sutramdyti smurtą prieš moteris ir užkirsti jam kelią, ir užtikrinti, kad kaltininkai būtų iš tiesų nuteisti;
52. rekomenduoja Žmogaus teisių tarybai Pietų Sudane sukurti prasmingą su žmogaus teisių padėtimi susijusių tolesnių veiksmų mechanizmą, pvz., įsteigti nepriklausomo eksperto pareigybę;
53. kategoriškai prieštarauja mirties bausmei bet kokiomis aplinkybėmis ir ragina Pietų Sudaną imtis konkrečių veiksmų siekiant ją panaikinti;
54. pabrėžia, kad moterys Pietų Sudane susiduria su daugialype diskriminacija ir pagrindinių teisių pažeidimais, įskaitant paplitusią ankstyvą ir priverstinę santuoką, šeimos teisės nebuvimą, ribotą moterų politinį dalyvavimą visais valdžios lygmenimis ir seksualinį ir šeiminių smurtą; ragina Pietų Sudano vyriausybę panaikinti visų rūšių diskriminaciją prieš moteris, kovoti su neraštingumu gerinant moterų galimybes siekti išsilavinimo ir tokiu būdu padidinti jų vaidmenį visuomenėje ir naujos valstybės kūrimo; ragina Pietų Sudano vyriausybę parengti nacionalinį veiksmų planą, pagal kurį, be kita ko, būtų remiamos vaikų galimybės siekti išsilavinimo norint panaikinti vaikų santuokas; šiuo požiūriu ir atsižvelgdamas į tai, kad tradicinė praktika atlieka svarbų vaidmenį Pietų Sudano visuomenėje, primygtinai ragina Pietų Sudano vyriausybę bendradarbiaujant su NVO, pavyzdžiui, teisminių institucijų atstovų švietimo žmogaus teisių srityje tikslais, nutraukti

visą diskriminuojamo pobūdžio tradicinę praktiką, vykdomą prieš moteris;

55. palankiai vertina tai, kad įsteigta pirmoji slaugos ir akušerijos mokykla Džubos mokomojoje ligoninėje, tačiau pažymi, kad siekiant užtikrinti daug geresnę motinos ir vaiko sveikatą reikia daugiau kvalifikuotų slaugytojų ir akušerių, taip pat reikia atverti galimybes tam, kad visoje šalyje būtų įkurta daugiau šiuo modeliu grindžiamų sveikatos centrų;
56. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Pietų Sudano ir Sudano vyriausybėms, Pietų Sudano žmogaus teisių komisarui, Pietų Sudano Nacionalinei Teisėkūros Asamblėjai, Sudano Nacionalinei Asamblėjai, Afrikos Sąjungai ir Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui.

AIŠKINAMOJI DALIS

1. Pietų Sudano kelias į nepriklausomybę ir neįgyvendinti visuotinio taikos susitarimo tikslai

Naivašos taikos susitarime (vadinamajame visuotiniame taikos susitarime, angl. *Comprehensive Peace Agreement* arba CPA), kuriuo 2005 m. pasibaigė 22 metus trukęs pilietinis karas Sudane, numatyta, kad po ketverių metų, t. y. 2009 m., vyks visuotiniai rinkimai (jie pavėluotai įvyko 2009 m. liepos mėn.), o pietinėje Sudano dalyje vyks referendumas (jis įvyko 2011 m. sausio mėn.) dėl šios teritorijos nepriklausomybės paskelbimo. Visuotinis taikos susitarimas buvo pasirašytas remiant visai tarptautinei bendruomenei. Tarptautinė bendruomenė laikė garbės reikalu iki pat galo palaikyti taikos kūrimo procesą ir finansuoti rinkimus bei referendumą. Prie to prisidėjo ir Europos Sąjunga skubiai surengdama rinkimų stebėjimo misiją ir skirdama labai didelį biudžetą, kad techniškai paremtų Sudano piliečius, kurie pirmą kartą per daugiau nei 20 metų balsavo laisvai. Per referendumą Pietų Sudano gyventojai masiškai balsavo už nepriklausomybę, nors nebuvo sudaryta susitarimo tarp šalies šiaurės ir pietų, kuriuo būtų sprendžiamos pagrindinės problemos, būtent nustatytos sienų ribos. Galutinėje rinkimų stebėjimo misijos ataskaitoje prieita prie išvados, kad, nepaisant rimtų pažeidimų, referendumo procesas buvo patikimas, ir buvo laikomasi numatytų terminų politiniu bei organizaciniu aspektais. Tačiau referendumas šalies pietuose buvo ne vienintelis visuotinio taikos susitarimo reikalavimas. Visuotiniame taikos susitarime taip pat numatyta surengti referendumą dėl Abjėjaus (Abyei) regiono (Pietų Kordofano pasienio zona, kurioje randama daug naftos) ir išspręsti dviejų Sudano valstijų – Pietų Kordofano valstijos ir Mėlynojo Nilo valstijos – konfliktus. Konfliktai tęsiasi iki šiol, referendumas dėl Abjėjaus regiono neįvyko, o konsultacijos su gyventojais šiuo metu sustabdytos. Be to, visuotiniame taikos susitarime buvo nurodyta abiems šalims, jeigu jos atsiskirs, išspręsti ginčijamus klausimus dėl pilietybės, galių pasidalijimo, gamtos išteklių, būtent naftos, pasidalijimo, skolų paskirstymo, taip pat sudaryti susitarimus dėl saugumo ir kt. Kol kas šiose srityse pasiekta nedaug.

Visuotinis taikos susitarimas dar neįgyvendintas – tarptautinė bendruomenė nebaigė savo darbo. Šiuo dokumentu, parengtu praėjus dvejiems metams po Pietų Sudano nepriklausomybės paskelbimo, siekiama aptarti šios jaunos šalies esamą padėtį ir sunkumus, su kuriais ji susiduria. Nuo to priklauso viso Somalio pusiasalio stabilumas. Ar ES pakankamai nuveikė? Ar jos veikla pakankamai matoma? Ar ji teisingai pasirinko prioritetus? ES toli gražu nėra vienintelė veikėja šioje situacijoje, nes šalies pietuose ir šiaurėje misijas vykde JTO ir konflikto zonoms stabilizuoti (misijos UNMIS ir UNMISS) skyrė didelį finansavimą, pavyzdžiui, misija Abjėjaus regione (UNISFA) ar Darfūre (MINUAD). Afrikos Sąjunga taip pat atlieka vieną pagrindinių vaidmenų. 2012 m. rugsėjo 27 d. Adis Abeboje sudaryti bendradarbiavimo susitarimai ir 8 papildomi susitarimai (dėl naftos, prekybos, pasienio klausimų, bankų veiklos, atitinkamų tautų padėties, pensijų, kai kurių ekonomikos klausimų ir saugumo priemonių), vėliau (2013 m. kovo 12 d.), pasirašius susitarimų įgyvendinimo planą, kai veiksmų ėmėsi Afrikos Sąjungos aukšto lygio įgyvendinimo komisija Sudane, kurią sudaro šios komisijos pirmininkas, buvęs Pietų Afrikos Respublikos prezidentas Thabo Mbeki ir buvęs Burundžio prezidentas Pierre Buyoya bei buvęs Nigerijos prezidentas Abdulsalami Abubakar, buvo sudarytos galimybės šiuos susitarimus įgyvendinti. Europos Sąjunga finansiškai remia šią komisiją. Pagal šiuos susitarimus

suteikiama galimybė iš naujo atidaryti ir vėl po daugiau nei metų pertraukos eksploatuoti naftos gręžinius Pietų Sudane, kurie yra visiškai priklausomi nuo Sudano infrastruktūros (dujotiekiai ir kt.), antra vertus, šie susitarimai taip pat yra trapūs ir jais galima naudotis kaip Sudano prievartos ginklu; tai neseniai parodė jo žengtas žingsnis atgal, kaip informavo (2013 m. birželio 9 d.) Sudano prezidentas Omaras El-Bachiras.

Tarptautinė bendruomenė neliko skolinga. Jungtinės Amerikos Valstijos, Europos Sąjunga, Norvegija ir 40 kitų valstybių vyriausybių bei tarptautinių organizacijų 2013 m. balandžio 16 d. susirinko į forumą Vašingtone. Šis forumas – tai partnerystės, kuria siekiama stiprinti valdymą, politinę įtrauktį, tvarų Pietų Sudano vystymąsi ir pažangą nuo jo nepriklausomybės paskelbimo, pradžia. Šiomis aplinkybėmis Europos Sąjunga (kartu su JAV, Jungtine Karalyste ir Norvegija) atliko esminį vaidmenį rengiant veiksmų planą, kuriuo siekiama kurti naują partnerystę su Pietų Sudanu, kuriai parengtas naujas glaustas susitarimas, grindžiamas abipusiais įsipareigojimais, ir kuris turbūt vėliau 2013 m. bus patvirtintas per aukšto lygio konferenciją investavimo klausimais. Pietų Sudanas mainais į tarptautinių partnerių finansinę paramą, įskaitant tarptautinių finansų įstaigų biudžeto paramą, su Europos Sąjunga sudaromą valstybės kūrimo sutartį ir kelių paramos teikėjų Pietų Sudano partnerystės fondą, turės atitikti ekonominės ir politinės padėties gerinimo, viešojo sektoriaus finansų valdymo, savo gamtos išteklių valdymo, kovos su korupcija kriterijus.

2. Ekonomikos ir visuomenės vystymasis

Pietų Sudanas yra viena vargingiausių pasaulio šalių, kurios 50,6 proc. gyventojų gyvena žemiau skurdo ribos, jei lyginsime su Tūkstantmečio vystymosi tikslų normomis. Galimybė gauti kokybiško geriamojo vandens yra nuolatinė sausųjų sezonų problema. Sveikatos apsaugos sistema taip pat labai silpna ir šalis yra liūdnai pagarsėjusi blogiausiais sveikatos rodikliais pasaulyje, pavyzdžiui, UNICEF 2010 m. duomenimis, vaikų mirtingumas yra 153,5 atvejo 1 000 vaikų, o gimdyvių mirtingumas yra 2 053 atvejai 10 000 moterų. Švietimo srityje reikia padaryti didžiulę pažangą įveikiant neraštingumą (80 proc. gyventojų, daugiausia moterų, yra neraštingi), nes čia neraštingumas yra didžiausias pasaulyje, taip pat reikia kovoti su 6–11 metų vaikų mokyklos nelankymo problema (mokyklos nelanko daugiau nei 1 mln. tokio amžiaus vaikų, t. y. 64 proc.), su mokytojų trūkumu ir nepakankamo profesinio rengimo problemomis.

Būdama labai priklausoma nuo naftos gavybos, Pietų Sudano ekonomika vis dar pažeidžiama, nes pagaminama mažai vietos produkcijos ir labai daug importuojama iš užsienio. Šalyje trūksta kvalifikuotos darbo jėgos visuose strategiškai svarbiuose ekonomikos sektoriuose. Nors gamtos išteklių šalyje yra daug (naftos, geležies, vario, chromo, aukso, cinko, volframo rūdos, deimantų, žėručio, kietmedžio atsargos, hidroenergija), nesukuriamas pakankamai tvirtas pagrindas struktūrinėms reformoms, todėl neįmanoma šiais ištekliais visapusiškai naudotis. Kadangi ekonomikos įvairinimas yra silpnas, siekiant sumažinti priklausomybę nuo naftos, reikia imtis visų priemonių įgyvendinant tvaraus vystymosi ir integracinio augimo strategijas. Siekiant įvairinti ekonomiką, reikia skatinti vietos maisto produktų gamybos augimą, maisto perdirbimo pramonės plėtrą ir gaminius eksportuojančių pramonės sektorių veiklą, taip pat plėtoti transporto infrastruktūrą (automobilių kelių, kanalų, geležinkelių, oro linijų), su kuriomis glaudžiai susijęs ekonomikos įvairinimas ir kuriomis sudaromos sąlygos patekti į rinkas, kūrimą.

Tačiau ekonomikos vystymasis kol kas visiškai priklausomas nuo šalies politinės raidos, ypač nuo buvusio Sudano šiaurinės ir pietinės dalių santykių. 2012 m. sausio mėn. pietinė dalis nutraukė naftos tiekimą šiaurinei daliai, taip savo egzistavimui sukeldama grėsmę, nes tapo visiškai priklausoma nuo tarptautinės bendruomenės. Vašingtono konferencijoje bandyta sutelkti tarptautinę paramą siekiant užkirsti kelią socialinės ir ekonominės srities nusilpimui, kuris turėtų skaudžių politinių padarinių. Nepaisant to, derybos, turėjusios pasibaigti nauju susitarimu, pagal kurį šiaurinei šalies daliai vėl būtų pradėta tiekti nafta, 2013 m. birželio mėn. buvo dar kartą sutrikdytos – šįkart šiaurinės Sudano dalies iniciatyva. Tai, kad kartais šiaurė, o kartais pietūs naftą pasitelkia kaip ginklą, tik rodo, kad tarp šių dviejų šalių nėra normalių santykių. Žinoma, tokia padėtis yra geriau nei karas, tačiau tai sukuria ekonominę priklausomybę, kurią tarptautinei bendruomenei sunku išlaikyti. Šiuo metu nagrinėjami naftos perdirbimo ir eksportavimo į Keniją ir Etiopiją projektai, tačiau šis sprendimas Pietų Sudanui būtų tinkamas tik vidutinės trukmės laikotarpiu ir reikėtų investuotojų, kurių šiuo metu nėra. Kinai šiuo metu yra svarbūs Pietų Sudano partneriai šioje srityje.

Politikos problemos nėra vienintelė kliūtis, trukdanti Pietų Sudanui vystytis – geras valdymas, kova su korupcija, geras valdžios įstaigų veikimas, infrastruktūros kūrimas yra būtinos tvaraus ekonomikos vystymosi sąlygos. Europos Sąjunga ir jos valstybės narės nurodo būtent šias sritis. Taryba priėmė bendrą reagavimo strategiją¹, skirtą Pietų Sudanui. Pagal 9-ąją EPF išmokėta 285 mln. EUR, tai reiškia, kad ES iš viso skyrė 830 mln. EUR. Tai padės užtikrinti gyventojų aprūpinimą maistu, atsižvelgiant į šios jaunos valstybės gamtos išteklius, sveikatos apsaugą, švietimo sistemą, teisinės valstybės padėtį, aprūpinimą vandeniu ir higienos padėtį.

3. Saugumas, humanitarinė pagalba, žmogaus teisės ir teisinės valstybės kūrimas

Vis dėlto drauge su politine įtampa ir faktu, kad valstybė dar nebaigta kurti, saugumas lieka viena esminių jaunos valstybės problemų, kuri ne tik nuolat trikdo pusiausvyrą, bet ir sukelia didelių humanitarinių sunkumų. Šiuo metu Pietų Sudane yra kelios nestabilios padėties, jau nekalbant apie konfliktus su ginkluotosiomis Sudano pajėgomis, teritorijos:

- pasienio regionas Abjėjus, kuriame yra naftos ir dėl kurio kovoja Pietų Sudanas ir Sudanas (kurį kontroliuoja UNISFA); šiame regione tvyro nuolatinė įtampa tarp dinkų ngokų (*Dinka Ngok*) ir miserijų (*Misseriya*). Reikėtų pažymėti, kad nuo 2011 m. humanitarinėms organizacijoms griežtai apribotos galimybės patekti į Abjėjaus regioną ir nė viena organizacija negali patekti į šiaurinę jo dalį;
- Pietų Sudano Džonglėjaus valstijoje vyksta genčių arba etniniai konfliktai (dažniausiai tarp murlių (*Murle*) ir lujų nuerų Lou Nuer genčių), taip pat tarpusavyje kovoja Sudano liaudies išlaisvinimo armija ir Davido Yau Yau pajėgos, todėl šias žemes taip pat masiškai paliko daug gyventojų ir jose iškilo didelių su piliečių saugumu susijusių problemų. Tokios pat saugumo problemos vargina ir Vienybės valstiją (pavyzdžiui, galvijų vagystės tarp Ežerų valstijos ir Vienybės valstijos, kova dėl galimybių naudotis

¹ Angl. *EU Single Response Strategy for South Sudan 2011-2013*.

ištekliais ir kt.). Pietų Sudano demokratinės armijos kontroliuojamose teritorijose civilinės valdžios institucijos netrukdytų teikti humanitarinę pagalbą.

Europos Sąjunga ir toliau Pietų Sudanui teikia didelę humanitarinę pagalbą priimdama pasaulinės finansavimo darbotvarkės sprendimus ir kasmet įgyvendindama humanitarinės pagalbos teikimo planus, neskaičiuojant paramos vystymuisi fondų teikiamos pagalbos; pastarieji paramą teikia pagal Pagalbos nelaimės atveju, rehabilitacijos ir vystymo ryšių sistemą, tačiau, atsižvelgiant į tai, kad ši humanitarinė krizė yra tarpvalstybinio lygmens, Humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos generalinio direktorato (ECHO) pateikti duomenys apima bendrą Sudanui ir Pietų Sudanui skiriamą paramą, kuri 2011 m. sudarė 140 mln., o 2012 m. – 157 mln. (2012 m. 110 mln. buvo skirta tik Pietų Sudanui).

Tačiau minėtųjų ginkluotų konfliktų padariniai civiliams, masiniai kraustymaisi, kovotojų už žmogaus teises ir žurnalistų persekiojimas, naminių gyvulių ir gamtos išteklių vagystės bei kt. rodo, kad Pietų Sudanas privalo sukurti veiksmingą savo sienų kontrolės ir apsaugos sistemą. Šiomis aplinkybėmis, nors Pietų Sudano valdžios institucijos, pasinaudodamos didele išorės pagalba (pavyzdžiui, *inter alia*, įsteigė Pietų Sudano nacionalinę policijos tarnybą (SSNPS), įkūrė Nacionalinę saugumo ir nusiginklavimo tarnybą (SCND) bei Demobilizacijos ir reintegracijos tarnybą (DDR), vykdė nusiginklavimo kampanijas, vykdė kariuomenės pareigūnų skaičiaus mažinimo ir jų perkėlimo į kalėjimų tarnybas programą, sukūrė laukinės gamtos apsaugos tarnybą ir priešgaisrinę tarnybą), dėjo daug pastangų, vis dėlto dar reikia išspręsti daug problemų, ypač reikia stiprinti pasienio ir migracijos valdymą, įgyvendinti piliečių nusiginklavimo kampaniją, imtis šaulių ir lengvųjų ginklų kontrolės bei registravimo priemonių ir sustiprinti šios srities teisės aktus, taip pat parengti kovos su smurtu šeimoje priemones ir kt.

Kitas esminis veiksnys siekiant stabilizuoti ir stiprinti valstybę yra Pietų Sudano pajėgumų stiprinimas teisingumo ir teisinės valstybės srityse. Šalyje labai trūksta pagrindinių viešųjų paslaugų, o Pietų Sudano piliečiai visiškai nepasitiki korupcijos griauinama teismų sistema. Reikia išspręsti dideles problemas, pavyzdžiui, teisinėje sistemoje paplitusi papročių teisė, dėl kurios dažnai kyla faktinė nelygybė (pvz., dėl lyties), piliečiai turi menkas galimybes kreiptis į teismą, trūksta kai kurių profesijų specialistų, ypač teisėjų ar advokatų. Taip pat reikia didinti teismų sistemos darbuotojų, valstybės tarnautojų ir sudaniečių pilietinės visuomenės profesionalumą, rengti mokymus, susijusius su teisinėmis priemonėmis, tarptautinėmis normomis bei žmogaus teisėmis. Europos Sąjungos tikslai šiose srityse yra siekti, kad Pietų Sudanas būtų tvari integracinio vystymosi valstybė, kuri visas savo pastangas nukreiptų į tris darbotvarkes: valstybės kūrimo darbotvarkę, tautos kūrimo darbotvarkę ir regionų integracijos darbotvarkę.

4. Išvados

Trumpai apžvelgus Pietų Sudano padarytą pažangą ir problemas, su kuriomis ši šalis susiduria, akivaizdu, kad ES, kuri tikrai nenusisuko nuo šios jaunos valstybės po 2011 m. referendumo, rimtai jai įsipareigojo, kaip ir visa tarptautinė bendruomenė. Vis dėlto lieka klausimų, į kuriuos reikėtų atsakyti parengiant pranešimą.

– Šis įsipareigojimas ir su juo susijusi strategija, kurie labai svarbūs Somalio pusiasaliui, buvo labai menkai svarstyti Europos Parlamente. Parlamentas beveik nebuvo susijęs su šia

strategija ir taikyti kriterijai bei nustatyti prioritetai nėra skaidrūs. Pietų Sudano ateitis priklauso nuo gerų santykių su Sudanu. Kokių diplomatinių priemonių šiuo klausimu ėmėsi Europos Sąjunga? Mes turime specialųjį įgaliotinį Somalio pusiasalio šalims, tačiau apie Europos Sąjungos išsipareigojimą nėra pakankamai informuojama žiniasklaidoje. Pavyzdžiui, visos politinės derybos tarp Sudano šiaurės ir pietų vyko Afrikos Sąjungos aukšto lygio įgyvendinimo komisijoje, kuriai vadovavo komisijos pirmininkas Thabo Mbeki, tačiau visa tai iš dalies finansavo Europos Sąjunga. Kaip nepatekti į neokolonializmo pinkles ir drauge neprarasti Europos Sąjungos finansuojamos politinės veiklos naudos? Beje, specialioji įgaliotinė Rosalind Marsden 2013 m. spalio mėn. pabaigoje buvo perspėta apie jos įgaliojimų pabaigą, nors Pietų Sudano problemos dar toli gražu neišspręstos, padėtis pagerėjo tik šiek tiek. Ar tai pagrįsta? Kaip vertinti Europos Sąjungos indėlį?

– Pasirašius persvarstytus Kotonu susitarimus, būtų sudarytos geresnės sąlygos padėti Pietų Sudanui, tačiau, atsižvelgiant į Sudano prezidento Omaro El-Béchiro arešto orderį, tai komplikotų jo santykius su Sudanu. Kaip išspręsti šią problemą?

25.10.2013

UŽSIENIO REIKALŲ KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Vystymosi komitetui

dėl tarptautinės bendruomenės pastangų Pietų Sudano valstybės vystymosi ir stiprinimo srityje
(2013/2090(INI))

Nuomonės referentas: Charles Tannock

PASIŪLYMAI

Užsienio reikalų komitetas ragina atsakingą Vystymosi komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

- atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 27 d. Jungtinių Tautų Žmogaus teisių tarybos priimtą rezoliuciją „Pietų Sudanui skirta techninė pagalba ir parama šalies gebėjimams stiprinti žmogaus teisių srityje“,
- A. kadangi problemas, kylančias nuo Sahelio iki Somalio pusiasalio besidriekiančioje nesaugumu, nepakankamu išsivystymu ir prastu valdymu pasižyminčioje teritorijoje, galima spręsti tik laikantis visapusiško požiūrio,
- B. kadangi vykdant saugumo sektoriaus reformą (angl. SSR) imtasi atitinkamų priemonių, pvz., įsteigtos Pietų Sudano nacionalinė policijos tarnyba (angl. SSNPS), Nacionalinė saugumo ir nusiginklavimo taryba (angl. NSDC) ir Demobilizacijos ir reintegracijos taryba (angl. DRC),
- C. kadangi 98 proc. Pietų Sudano nacionalinio biudžeto pajamų sudaro pajamos iš naftos gamybos ir todėl Pietų Sudanas yra labai priklausomas nuo naftos; kadangi vidaus gamybos sektorius yra nedidelis ir šalis labai priklauso nuo importo; kadangi Pietų Sudanas naftos eksporto požiūriu tebėra priklausomas nuo uosto Šiaurės Sudane,
- D. kadangi Pietų Sudano valstybės ilgalaikio vystymosi ir stiprinimo perspektyvos ir Somalio pusiasalio regionų tarpusavio priklausomumas yra neatsiejamai susiję, ypač sprendžiant su saugumu susijusius klausimus kaimyniniame Sudane (įskaitant Darfūro, Kurdofano ir Mėlynojo Nilo regionus) ir investuojant į ekonominę integraciją su kitais regioniniais partneriais,

- E. kadangi ilgalaikis tvarus stabilumas Somalio pusiasalyje gali būti grindžiamas tik stipriomis institucijomis, tinkamą vaidmenį atliekančia ir nesuvaržyta pilietine visuomene, teisinės valstybės principais ir pagarba žmogaus teisėms, ypač teisei į žodžio laisvę, ir didelėmis ekonominėmis perspektyvomis visai visuomenei; kadangi Sudanui atsiskyrus nuo Pietų Sudano gaunama pranešimų apie religinių konfliktų atvejus; kadangi į krikščioniškąjį Pietų Sudaną plūsta pabėgėliai iš Sudano; kadangi, remiantis 2013 m. birželio mėn. duomenimis, Pietų Sudane yra 263 tūkst. pabėgėlių iš Sudano¹,
1. pakartoja, kad remia Europos Sąjungos veiklą regione pagal Somalio pusiasaliui skirtą ES strateginę programą ir visapusišką požiūrį į Sudaną ir Pietų Sudaną; taip pat atkreipia dėmesį į panašias geografines sąlygas Sahelio regione ir jame kylančius tarpusavyje susijusius politinius, ekonominius ir socialinius iššūkius; todėl ragina Europos Sąjungą veiksmingiau koordinuoti savo strategijos įgyvendinimą platesnio regiono mastu, pirmiausia susiejant Somalio pusiasaliui skirtos ES strateginės programos ir ES strategijos saugumo ir vystymosi Sahelio regione srityje tikslus ir užmojus; ragina glaudžiai susieti su žmogaus teisėmis susijusius programos ir politikos aspektus; taip pat ragina Europos Sąjungą sprendžiant labai svarbias šio regiono problemas palaikyti ryšį ne tik su Europos Sąjungos specialiuoju atstovu Somalio pusiasalyje, bet ir su savo specialiuoju atstovu Sahelyje bei specialiuoju atstovu žmogaus teisių klausimas, ir įsipareigoti pradėti visapusišką dialogą su regioniniais partneriais siekiant pagerinti bendradarbiavimą ir vystymąsi;
 2. pabrėžia, kad svarbu remti naują Pietų Sudano valstybę, ypač vykdant taikos su Sudanu procesą ir steigiant demokratiškas ir atskaitingas institucijas, ginančias teisinę valstybę ir žmogaus teises ir užtikrinančias vystymąsi ir tvarų abiejų šalių išteklių valdymą siekiant jų gyventojų gerovės; pabrėžia, kad konfliktai ir nesaugumas vis dar yra svarbiausi humanitarinių krizių sukeltų kančių, ypač pažeidžiamiausių asmenų kančių, ir vystymosi galimybių ribojimo veiksniai;
 3. primygtinai ragina Pietų Sudano valdžios institucijas vykdyti Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijos Nr. 2109 reikalavimus, laikytis teisinės valstybės principų, vykdyti pareigą apsaugoti civilius gyventojus ir gerbti pagrindines savo piliečių teises; be to, ragina Pietų Sudano valdžios institucijas dėti daugiau pastangų siekiant išspręsti masinių galvijų vagysčių panaudojant smurtą, tradiciškai vykdomų šalies kaimo regionuose, problemą;
 4. pabrėžia Europos Sąjungos, dirbančios su daugiašaliais partneriais ir paramos teikėjais, svarbą remiant Pietų Sudaną, siekiantį demokratijos; todėl džiaugiasi Europos Sąjungos finansine pagalba (4,9 mln. JAV dolerių) Tarptautinei migracijos organizacijai, nes palengvins įvairių klanų ir genčių dialogą ir bendravimą sprendžiant klausimą, kaip pasidalinti menkus išteklius (vandenį, ganyklas) vis labiau didėjant smurtui tarp bendruomenių; palankiai vertina Jungtinių Tautų švietimo, mokslo ir kultūros organizacijos (UNESCO) darbą istorinių archyvų išsaugojimo srityje, nes jie yra svarbi Pietų Sudano tautos tapatybės formavimo priemonė; atsižvelgdamas į didėjantį tarptautinės bendruomenės susirūpinimą dėl cheminių ginklų, ragina Pietų Sudano

¹ Jungtinių Tautų Pabėgėlių agentūros pranešimas „Pietų Sudanui skirtos bendrų prašymų priemonės 2013 m. vidurio peržiūra“ (angl. CAP for South Sudan, Mid-Year Review 2013).

vyriausybę kuo greičiau pasirašyti ir ratifikuoti Konvenciją dėl cheminio ginklo kūrimo, gamybos, kaupimo ir panaudojimo uždraudimo bei jo sunaikinimo, taip pat kitas ginkluotės kontrolės ir nusiginklavimo sutartis, įskaitant tas, kuriomis siekiama išspręsti neteisėtą ir nekontroliuojamą šaulių ir lengvųjų ginklų srautų problemą;

5. ragina reguliariai persvarstyti ES Somalio pusiasaliui skirtą strateginę programą ir Šiaurės ir Pietų Sudanui taikomą visapusišką požiūrį siekiant užtikrinti, kad politikos priemonės ir išteklių būtų pritaikomi siekiant remti taikos procesą ir demokratijos kūrimą, įskaitant pasirengimą 2015 m. rinkimams; pažymi, kad ateityje ES specialiųjų įgaliotinių šiame regione įgaliojimai, įskaitant sprendimus sujungti postus, turėtų būti svarstomi atsižvelgiant į tokią persvarstytą politiką ir politines realijas regione;
6. primygtinai ragina Sudano ir Pietų Sudano valdžios institucijas visapusiškai įgyvendinti visuotinio taikos susitarimo (angl. CPA) nuostatas, pagal kurias abi valstybės raginamos išspręsti klausimus, susijusius su pasidalijimu valdžia, pilietybe, pajamomis iš naftos pramonės ir pasidalijimu skolomis; pabrėžia, kad, nepaisant svarbių Chartumo ir Džubos vyriausybės nuomonių skirtumų, ypač polemišku Abjėjaus referendumo, kuris turėjo būti surengtas 2013 m. spalio mėn., klausimu, pastebima teigiamų abiejų vyriausybių bendradarbiavimo ženklų, pavyzdžiui, iniciatyva, kuria siekiama nustatyti sienų kirtimo tvarką, – tai dalis parengiamųjų darbų norint sudaryti šių dviejų šalių tarpusavio prekybos susitarimus; teigiamai vertina Afrikos Sąjungos pažangą siekiant sutaikyti Sudano ir Pietų Sudano prezidentus ir paskatinti įgyvendinti bendradarbiavimo sutartis; ragina Sudaną ir Pietų Sudaną atnaujinti derybas dėl naftos tiekimo į Šiaurę;
7. ragina Europos Sąjungą pratęsti ES specialiojo atstovo Sudane ir Pietų Sudane mandata po 2013 m. spalio 31 d., nes dabartinė padėtis, susijusi su šių abiejų šalių santykiais, yra nestabili; primygtinai ragina ES Išorės veikslių tarnybą dėti daugiau diplomatinių pastangų siekiant pagerinti Sudano ir Pietų Sudano prekybinius santykius ir teikti paramą pagalbos pabėgėliams srityje; ragina tarptautinę bendruomenę, ypač Jungtinių Tautų organizaciją, Europos Sąjungą ir Afrikos Sąjungą, bendradarbiauti siekiant Pietų Sudano saugumo sektoriaus reformos (angl. SSR), įskaitant JT saugumo misijos Pietų Sudane (UNMISS) darbo, sienų kontrolės ir civilių žmonių nuginklavimo sritis;
8. pabrėžia Sudano ir Pietų Sudano bendradarbiavimo susitarimo, taip pat ir sektorių susitarimų, pasirašytų 2012 rugpjūčio 27 d. Adis Abeboje, svarbą; tačiau išreiškia susirūpinimą dėl vienašališko Sudano vyriausybės pranešimo apie naftos eksporto iš Pietų Sudano sustabdymą ir visų sektorių susitarimų sustabdymą, kadangi tokie veiksmai pakenks abiejų šalių ekonomikai ir padidins įtampą regione; ragina abiejų šalių vyriausybes bendradarbiauti su Afrikos Sąjungos aukšto lygio įgyvendinimo grupe ir atnaujinti bendradarbiavimo susitarimo vykdymą, nutraukti paramą ginkluotoms sukilėlių grupuotėms, visapusiškai laikytis susitarimo dėl saugios demilitarizuotos pasienio zonos, kurią kontroliuoja JT laikinosios saugumo pajėgos Abjėje, ir pasirengti referendumui dėl Abjėjaus regiono būsimo statuso;
9. ragina Pietų Sudano vyriausybę vadovaujantis JT Žmogaus teisių tarybos rekomendacijomis ir įgyvendinti visas šalies pasirašytas tarptautines ir regionines žmogaus teisių priemones, taip pat tobulinti teismų sistemą ir stiprinti Pietų Sudano Žmogaus teisių komisijos nepriklausomumą; taip pat ragina Europos Sąjungą užtikrinti,

kad demokratijos skatinimas ir palankių sąlygų žmogaus teisių organizacijoms steigtis sudarymas būtų pagrindiniai ES Pietų Sudanui teikiamos paramos vystymuisi elementai; ragina Europos Sąjungą užtikrinti, kad teikiant Pietų Sudanui paramą vystymuisi būtų rūpinamasi šalies moterų ir merginų teisėmis, pirmiausia remiant moterų organizacijas, taip pat panaikinant vaikų santuokas ir vaikų darbą; ragina suderinti paprotinės ir statutinės teisės nuostatas ir pabrėžia, kad svarbu nustatyti atskirą vaikams skirtą teismų sistemą siekiant užkirsti kelią neteisėtam vaikų įkalinimui ir užtikrinti vaikų teisių apsaugą; smerkia Pietų Sudano valdžios institucijų vykdomus savavališkus žurnalistų sulaikymus ir persekiojimus, apie kuriuos praneša NVO, nes taip faktiškai įtvirtinama cenzūra; ragina Pietų Sudano valdžios institucijas patraukti atsakomybėn ir persekioti baudžiamąja tvarka tokių nusikaltimų prieš žurnalistus vykdytojus;

10. atkreipia dėmesį į Chartumo ir Džubos vyriausybėms pateiktą Afrikos Sąjungos rekomendaciją 2013 m. spalio mėn. surengti referendumą dėl ginčijamo Abjėjaus regiono; ragina Pietų Sudano valdžios institucijas sudaryti sąlygas referendume dalyvauti mesirų klajokliams, nes Chartumas prieštarauja tam, kad referendumas būtų surengtas nedalyvaujant šiems klajokliams; palankiai vertina Pietų Sudano valdžios institucijų deklaraciją ir primena, kad mesirai visada galėjo laisvai naudotis vandeniu ir ganyklomis Abjėjaus regione ir kad jie ateityje toliau naudosis šia teise; pažymi, kad bet koku atveju griežtai vadovausis susitikimo, kurį rugsėjo 23 d. Niujorke šiuo konkrečiu klausimu surengė penkiolika Afrikos Sąjungos valstybių vadovų, rezultatais;
11. pažymi, kad svarbu įtikinti Pietų Sudano gyventojus, jog nauja demokratiška jų valstybė yra vertinga ir veiksminga, taip pat suformuoti stabilią vyriausybę, kuri nevykdytų savavališkų prezidento dekretų ir užtikrintų vykdomųjų, teisėkūros ir teisminių įgaliojimų atskyrimą, taip pat gerbtų žmogaus teises ir žiniasklaidos laisvę, užkirtų kelią korupcijai ir su ja kovotų, užtikrintų viešųjų paslaugų teikimą ir infrastruktūros kūrimą ne tik Džuboje, bet ir už jos ribų, kaimo vietovėse; apgailestauja dėl korupcijos poveikio šiai naujai valstybei ir ragina tarptautinę paramos teikėjų bendruomenę, įskaitant Europos Sąjungą, atidžiai įvertinti Pietų Sudano gebėjimą kovoti su minėta negerove; be to, ragina Pietų Sudaną dėti daugiau pastangų kovojant su korupcija, įskaitant prezidento S. Kiiri iniciatyvas, nukreiptas prieš vyresnius pareigūnus, kartu raginant vyriausybę siekti įgyvendinti vystymosi planą, taip pat įvairinti šalies ekonomiką ir taip mažinti jos priklausomybę nuo naftos eksporto;
12. ragina Pietų Sudano vyriausybę skatinti ekonomikos įvairinimą ir sumažinti priklausomybę nuo angliavandenių; ragina Pietų Sudaną išplėsti vietos maisto produktų gamybos sektorių, remti eksportuojamos produkcijos gamybos pramonės šakas ir plėtoti transporto infrastruktūrą siekiant palengvinti patekimą į rinkas.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	24.10.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 53 -: 1 0: 3
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Bastiaan Belder, Elmar Brok, Tarja Cronberg, Arnaud Danjean, Susy De Martini, Mark Demesmaeker, Michael Gahler, Marietta Giannakou, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Richard Howitt, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Jelko Kacin, Tunne Kelam, Maria Eleni Koppa, Paweł Robert Kowal, Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Willy Meyer, Alexander Mirsky, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Tonino Picula, Mirosław Piotrowski, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Tokia Säïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, György Schöpflin, Werner Schulz, Adrian Severin, Sophocles Sophocleous, Charles Tannock, Geoffrey Van Orden, Nikola Vuljanić, Boris Zala
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Charalampos Angourakis, Reinhard Bütikofer, Marije Cornelissen, Véronique De Keyser, Kinga Gál, Barbara Lochbihler, Emilio Menéndez del Valle, Doris Pack, Marietje Schaake, Ivo Vajgl, Janusz Władysław Zemke

4.10.2013

MOTERŲ TEISIŲ IR LYČIŲ LYGYBĖS KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Vystymosi komitetui

dėl tarptautinės bendruomenės pastangų vystymosi ir valstybės kūrimo srityje Pietų Sudane (2013/2090(INI))

Nuomonės referentė: Andrea Češková

PASIŪLYMAI

Moterų teisių ir lyčių lygybės komitetas ragina atsakingą Vystymosi komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

- A. kadangi Pietų Sudano moterys ir merginos patiria didžiausią gimdyvių mirtingumo grėsmę pasaulyje, be to, viena iš septynių moterų Pietų Sudane miršta gimdydama arba ką tik pagimdžiusi¹; kadangi pagrindinės gimdyvių mirčių priežastys yra infekcijos ir (arba) nukraujavimas, be to, Pietų Sudane labai trūksta pagrindinės medicinos įrangos, kvalifikuotų slaugytojų ir akušerių;
- B. kadangi apskaičiuota, kad 48 proc. 15–19 metų merginų Pietų Sudane yra verčiamos sudaryti santuoką, ir kadangi pagal turimas žinias 12 metų mergaitės taip pat yra verčiamos sudaryti santuoką, o tai tiesiogiai veikia mergaičių priėmimą į mokyklas: pradinėse mokyklose mergaitės sudaro tik 39 proc., o pagrindinėse – tik 30 proc. mokinių;
- C. kadangi Pietų Sudane vyraujanti kraičio sistema yra grindžiama požiūriu, kad moteris yra tėvo arba vyro nuosavybė;
- D. kadangi smurtas šeimoje visame Pietų Sudane yra laikomas įtvirtinta socialine norma ir kadangi 82 proc. moterų ir 81 proc. vyrų mano, kad moterys turėtų taikstyti su smurtu šeimoje ir neviešinti šios savo šeimos problemos²;
- E. kadangi, kai į konfliktų sprendimo ir politinių sprendimų priėmimo procesus įtraukiama daugiau moterų, apimama daugiau sričių, kuriose vykdomos demokratines reformas;

¹ Humanitarinės naujienos ir tyrimai, 2012 m. pranešimas „Moterų saugumas Pietų Sudane“.

² „Conflict and Health“, 2013 m. kovo mėn.

- F. kadangi 80 proc. suaugusiųjų, daugiausia moterų, yra neraštingi;
- G. kadangi moterys atlieka itin svarbų vaidmenį mažinant maisto stygiaus ir prastos mitybos problemą ir jos gali prisidėti didinant žemės ūkio našumą;
1. palankiai vertina pasiūlymą steigti pirmąją slaugos ir akušerijos mokyklą Džubos mokomojoje ligoninėje, tačiau pažymi, kad siekiant užtikrinti geresnę gimdyvių ir vaikų sveikatą reikia daugiau kvalifikuotų slaugytojų ir akušerių; taip pat reikia atidaryti kelius, visoje šalyje įkurti daugiau šiuo modeliu grindžiamų sveikatos centrų;
 2. primygtinai ragina Pietų Sudano valdžios institucijas stiprinti kovą su nebaudžiamumu – mokyti teisingumo ir teisėsaugos bendruomenę naudotis priemonėmis, skirtomis sutramdyti smurtą prieš moteris ir užkirsti jam kelią, ir užtikrinti, kad kaltininkai būtų realiai nuteisti;
 3. ragina Pietų Sudano valdžios institucijas priimti šeimos įstatymą, pagal kurį nustatomas minimalus santuokinis amžius, ir vaikų globos sąlygas, taip pat įstatymą, kuriuo būtų kovojama su smurtu dėl lyties, visų pirma pagal kurį žalinga tradicinė praktika, pavyzdžiui, moterų lytinių organų žalojimas, laikoma nusikaltimu;
 4. ragina Pietų Sudano vyriausybę ratifikuoti Konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims ir JT Vaiko teisių konvenciją;
 5. primygtinai tvirtina, kad būtina panaikinti bet kokios rūšies smurtą prieš moteris, pavyzdžiui, fizinį smurtą ir priverstines santuokas, organizuojant šviečiamąsias kampanijas, kurių tikslas – informuoti moteris apie jų teises ir šviesti vyrus apie tai būtiną šias teises gerbti;
 6. primygtinai ragina Komisiją, valstybes nares ir Pietų Sudano valdžios institucijas bendradarbiauti su bendruomenėmis ir moterų organizacijomis siekiant užtikrinti ir skatinti galimybes mokytis, seksualines ir reprodukcinės teises ir sveikatos paslaugas merginoms bei moterims, taip pat suteikti joms galimybę naudotis kontracepcijos priemonėmis, atlikti ŽIV/AIDS testus ir naudotis gydymo paslaugomis;
 7. palankiai vertina Pietų Sudano prezidento įsipareigojimą siekti, kad jo kabinetui atstovautų ne mažiau kaip 25 proc. moterų, ir ragina jį stiprinti moterų dalyvavimą dabartiniame konstituciniame procese; primena, kad moterys atlieka pagrindinį vaidmenį taikos derybose, taikos kūrimo procesuose ir stabilios valstybės kūrimo, todėl ragina Pietų Sudano valdžios institucijas užtikrinti, kad moterys būtų visapusiškai įtrauktos į taikos su Sudanu proceso įgyvendinimą; ragina tarptautinę bendruomenę ir toliau remti moterų dalyvavimą viešajame gyvenime visais lygmenimis;
 8. ragina tarptautinę bendruomenę, ypač ES ir valstybes nares, vykdant išorės veiksmus ir bendradarbiaujant su vietos partneriais ir NVO, daugiau dėmesio skirti pradiniam mergaičių išsilavinimui ir kovai su suaugusiųjų neraštingumu, nes tai trukdo Pietų Sudanui kurti svarbų žmogiškąjį kapitalą, kuris jam būtinas vystymuisi ir demokratinės valstybės stiprinimui;
 9. atkreipia dėmesį į tai, kad moterys galėtų įdėti svarų indėlį vystant žemės ūkio ir kaimo

ekonomiką; ragina Pietų Sudaną imtis priemonių, kuriomis moterys būtų skatinamos dalyvauti šioje ekonomikos veikloje;

10. ragina tarptautinę bendruomenę bendradarbiaujant su NVO skatinti kurti asociacijas, kurios suvienytų moteris ir į kurias pastarosios galėtų kreiptis norėdamos pasiekti ekonominę nepriklausomybę;
11. ragina nuolat stebėti ir vertinti ES finansuojamus projektus, taip pat ir pažangos vyrų ir moterų lygybės srityje požiūriu, taip pat ragina informuoti Europos Parlamentą apie rezultatus;
12. ragina atsižvelgti į vietos bendruomenių, visų pirma moterų, nuomonę, kad būtų galima nustatyti aiškesnius projektų tikslus ir kad šie tikslai būtų geriau pritaikyti prie vietos aplinkybių ir pokyčių.

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	3.10.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 19 -: 1 0: 0
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Regina Bastos, Andrea Češková, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Mary Honeyball, Astrid Lulling, Elisabeth Morin-Chartier, Krisztina Morvai, Joanna Senyszyn, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Izaskun Bilbao Barandica, Minodora Cliveti, Mariya Gabriel, Nicole Kiil-Nielsen, Christa Klauß, Doris Pack, Angelika Werthmann
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	Gesine Meissner

GALUTINIO BALSAVIMO KOMITETE REZULTATAI

Priėmimo data	5.11.2013
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 23 -: 1 0: 1
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Thijs Berman, Corina Crețu, Véronique De Keyser, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Mikael Gustafsson, Eva Joly, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Bill Newton Dunn, Andreas Pitsillides, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Alf Svensson, Ivo Vajgl, Daniël van der Stoep, Anna Záborská, Iva Zanicchi
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai)	Eduard Kukan, Isabella Lövin, Cristian Dan Preda, Judith Sargentini
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavęs (-ę) pavaduojantis (-ys) narys (-iai) (187 straipsnio 2 dalis)	María Muñiz De Urquiza, Bogusław Sonik